

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів
України щодо врегулювання деяких питань ліцензійних
та дозвільних процедур
(реєстр. № 6456 від 17 травня 2017 року)**

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 16 листопада 2017 року (протокол № 65) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання деяких питань ліцензійних та дозвільних процедур (реєстр. № 6456 від 17 травня 2017 року), поданий народними депутатами України Галасюком В. В., Розенблатом Б. С. та іншими (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою врегулювання проблеми правової невизначеності щодо продовження внесення до Єдиного ліцензійного реєстру, Реєстру документів дозвільного характеру відомостей про видачу ліцензій та документів дозвільного характеру.

Для досягнення мети авторами пропонується шляхом внесення змін до законів України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», «Про ліцензування видів господарської діяльності», «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення державної реєстрації прав на нерухоме майно та захисту прав власності. У Законопроекті пропонується виключити з вказаних законів положення про формування, ведення та надання відомостей з Єдиного ліцензійного реєстру та Реєстру документів дозвільного характеру, встановивши, що до набрання чинності положенням про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань відомостей про документи дозвільного характеру та

відомостей про ліцензування, зазначені відомості мають оприлюднюватися на офіційних веб-сайтах відповідно дозвільних та ліцензійних органів.

Крім того, Законопроектом пропонується врегулювати питання ліцензування у сфері освіти, а саме внести зміни до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» і передбачити проведення процедури ліцензування освітньої діяльності з урахуванням специфіки, встановленої законодавством для кожної сфери освіти.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8), органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19); єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент – Верховна Рада України, до повноважень якої належить прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85).

За приписом частини другої статті 19 Основного Закону України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Загальна спрямованість Законопроекту кореспондує закріпленому в частині четвертій статті 13 Конституції України обов'язку держави забезпечувати захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання.

Відповідно до частин першої та третьої статті 42 Конституції України кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Держава забезпечує захист конкуренції у підприємницькій діяльності. Не допускаються зловживання монополюючим становищем на ринку, неправомірне обмеження конкуренції та недобросовісна конкуренція. Види і межі монополії визначаються законом.

У підпункті 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення від 5 лютого 2013 року № 1-рп/2013 Конституційний Суд України зазначив, що через законодавче регулювання правовідносин власності і підприємництва держава виконує конституційні обов'язки щодо відповідальності перед людиною за свою діяльність, забезпечення захисту прав усіх суб'єктів права власності і господарювання та захисту конкуренції у підприємницькій діяльності (частина друга статті 3, частина четверта статті 13, частина третя статті 42 Конституції України).

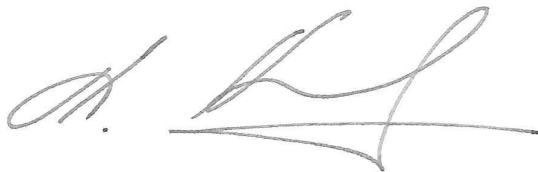
Положення Законопроекту також узгоджуються зі змістом пунктів 7, 8 частини першої статті 92 Конституції України, згідно з якими виключно законами України визначаються правовий режим власності, правові засади і гарантії підприємництва, правила конкуренції та норми антимонопольного

регулювання, а згідно з пунктом 1 частини другої статті 92 Основного Закону України виключно законами України встановлюються засади створення і функціонування фінансового, грошового, інвестиційного ринків.

Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України). З огляду на зазначене, законодавча ініціатива є предметом правового регулювання закону та узгоджується з Конституцією України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання деяких питань ліцензійних та дозвільних процедур (реєстр. № 6456 від 17 травня 2017 року), поданий народними депутатами України Галасюком В. В., Розенблатом Б. С. та іншими, не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ